

Concursul Național de Limba și Literatura Română „Mihai Eminescu”
- etapa națională, 2003 -

Clasa a XI-a

- ◆ Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.
- ◆ Timpul efectiv de lucru este de trei ore și jumătate.

Subiectul I (50 de puncte)

Realizează un eseu de două - patru pagini, cu titlul „*Eminescu al meu*”, despre poetul Mihai Eminescu așa cum l-ai descoperit în urma lecturilor, a studiului, dar și pe calea sensibilității sau a reflecției proprii.

În elaborarea eseului, vei avea în vedere:

- respectarea structurii textului argumentativ: *ipoteza* (exprimarea propriei opinii față de tema propusă sau față de o poziție critică adecvată temei, aleasă dintre cele cunoscute; enunțarea clară a problematicii eseului), enunțarea și dezvoltarea a patru *argumente* necesare și suficiente pentru susținerea propriului punct de vedere (ilustrate prin exemplificări adecvate din opera poetică), *concluzia* logic impusă de argumentația în context (aserțiune care corelează premisa din ipoteză cu modalitățile concrete de realizare);
- utilizarea mijloacelor lingvistice adecvate exprimării unei opinii și susținerii ei în mod persuasiv.

Notă ! Pentru **conținutul** eseului, vei primi **30 de puncte**; pentru **redactarea** eseului, vei primi **20 de puncte** (*organizarea ideilor în scris/ rigoarea argumentării; utilizarea limbii literare/ personalizarea exprimării; coerența argumentării, armonie între fond și formă; originalitate în valorificarea informației și în expresie; respectarea normelor de ortografie și de punctuație; așezarea textului în pagină*).

Subiectul al II-lea (40 de puncte)

Realizează un eseu de una-două pagini, în care să evidențiezi particularități de compoziție și de limbaj specifice textului dramatic, prezente în fragmentul de mai jos.

În elaborarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- interpretarea pasajelor narative și descriptive ca didascalii;
- posibilitatea decupării textului în scene desfășurate în locuri diferite, cu personaje diferite;
- efecte expresive ale dialogului de factură dramatică; particularități de limbaj.

Notă ! Ordinea integrării reperelor în cuprinsul lucrării este la alegere.

Pentru **conținutul** eseului, vei primi **24 de puncte**; pentru **redactarea** eseului, vei primi **16 puncte**.

<p>„Termometrul spune la umbră 33° Celsius... Sub arșița soarelui, se oprește o birjă, în strada Pacienței, la numărul 11 bis, către orele trei după-amiază. Un domn se dă jos din trăsură și cu pas moleșit s-apropie de ușa marchizei, unde pune degetul pe butonul soneriei. Sună o dată... nimic; de două, de trei... iar nimic; se razimă în buton cu degetul, pe care nu-l mai ridică... În sfârșit, un ficior vine să deschidă.</p> <p>În tot ce urmează, persoanele toate păstrează un calm imperturbabil, egal și plin de dignitate.</p> <p>Domnul: Domnu-i acasă?</p> <p>Feciorul: Da; dar mi-a poruncit să spui, dacă l-o căuta cineva, c-a plecat la țară.</p> <p>D: Dumneata spune-i c-am venit eu.</p> <p>F: Nu pot, domnule.</p> <p>[...]</p> <p>Domnul pleacă... Feciorul dă să închiză... Domnul se ntoarce.</p> <p>D: Al... știi ce? nu-i spune nimic, fiindcă poate nu ții minte exact persoanele. Trec eu mai bine deseară să-i spui... La câte vine d. Costică seara la masă?</p> <p>F: Care d. Costică?</p> <p>D: Stăpănu-tău.</p> <p>F: Care stăpân, domnule?</p> <p>D: Al tău... d. Costică.</p> <p>F: Pe stăpănu-meu nu-l cheamă d. Costică; e propitar...</p> <p>D: Ei! și dacă-i propitar?</p> <p>F: Îl cheamă d. Popescu.</p> <p>D: Și mai cum?</p> <p>F: Cum, și mai cum?</p> <p>D: Firește... Popescu, propitar, bine... și mai cum?</p> <p>F: Nu pot să știu.</p> <p>D: Nu-l cheamă Costică Popescu?</p> <p>F: Nu.</p> <p>D: Nu se poate.</p> <p>F: Ba da, domnule.</p> <p>D: Apoi vezi?</p> <p>F: Ce să văz?</p> <p>D: Îl cheamă Costică!</p> <p>F: Ba, Mitică.</p> <p>D: Mitică? ... peste poate!... Ce stradă e aici?</p> <p>F: Numărul 11 bis.</p> <p>D: Nu e vorba de 11 bis.</p> <p>F: A zis domnul că nu vrea să puie 13, că e fatal.</p> <p>D: N-are a face 13... Eu te întreb de stradă. Ce stradă e asta?</p> <p>F: Strada Pacienții...</p> <p>D: Strada Pacienții?... imposibil!</p> <p>F: Nu, domnule, e strada Pacienții.</p>	<p>D: Atunci, nu e asta.</p> <p>F: Ba-i asta.</p> <p>D: Nu.</p> <p>F: Ba da.</p> <p>D: Eu caut din contră strada Sapienții, 11 bis, strada Sapienții, d. Costică Popescu.</p> <p>F: Așa?</p> <p>D: Așa.</p> <p>F: Atunci, nu e aici.</p> <p>D: Foarte bine.</p> <p>Domnul pleacă și merge la birjă. Birjarul doarme pe capră. Caii dorm la oiște.</p> <p>Domnul: Haide, birjar!</p> <p>Birjarul: Nu slobod... este muștiritu, mo roc...</p> <p>D: Care muștiritu?</p> <p>B: Nu știi la mine, mo roc...</p> <p>D: De unde l-ai luat?</p> <p>B: Ghe acolò, mo roc.</p> <p>D: Apoi, nu sunt eu?</p> <p>B: Iè! la domnu' este, mo roc.</p> <p>Domnul suie... Birjarul trage bice... Caii se deșteaptă și pornesc. Domnul se ridică-n picioare, la ceafa birjarului.</p> <p>D: Ascultă-mă; știi dumneata unde e strada Pacienții?</p> <p>B: Ala nu știi, mo roc.</p> <p>O babă trece. Domnul oprește birja.</p> <p>Domnul: Mă rog, jupâneasă, știi dumneata unde e strada Pacienții?</p> <p>Baba: Asta e, măiculiță.</p> <p>D: Ei, aș!... Teribil e de ramolită!... Mână-nainte, birjar!</p> <p>Birja pornește. Domnul face semn să oprească la o băcănioară în colț, unde pe prag moțâie la umbră un băiat cu șorțul verde.</p> <p>Domnul: Tânărule, ce stradă e asta?</p> <p>Băiatul: Strada Pacienții...</p> <p>D: Ești un prost! ... Înainte, birjar!</p> <p>Birja merge încă o bucată bună... Un sergent de stradă stă pe o bancă la poarta unei curți mari. S-a descălțat de cizme ca să-și mai răcorească picioarele. Domnul face semn: birja oprește.</p> <p>Domnul: Sergent!</p> <p>Sergentul: Ordonăți.</p> <p>D: Mă rog, nu știi dumneata unde e strada Pacienții?</p> <p>S: Chiar asta e.</p> <p>D: Imposibil.</p> <p>S: Da, domnule, asta e.</p> <p>D: ... la d. Popescu, numărul 11 bis...</p> <p>S: Ei, da, mai sus, pe mâna stângă, niște case galbene-n curte, cu marchiză...</p> <p>D: Al!... Atunci feciorul e un stupid!... Mersi... Întoarce birjar!</p>
---	--

(I.L. Caragiale, **Căldură mare**)

Numărul de pagini recomandat este orientativ.